

volgend, evengoed zou kunnen besluiten, dat alcohol een voorbehoedmiddel tegen mazelen is) nog wel staande kan houden.

De lijkopeningen van ORTH, die betrekking hadden op tuberculosesterfgevallen tusschen het 20ste en 30ste jaar, rekende hij natuurlijk vnl. tot de actieve gevallen, zonder neiging tot genezing. Verder zou ik van klinisch standpunt verwachten, dat bij tuberculosen in de eerste tijdperken, de verschijnselen van genezing, bij de latere tijdperken de verschijnselen van voortschrijding in de longen zouden overwegen. Men ziet toch zoo zelden tuberculose, die van het begin af aan actief is, zonder tijdelijken vooruitgang, en hoe vaak was een actieve tuberculose van heden, een oud proces met neiging tot genezing van een half jaar geleden. Maar ik ben geen patholoog-anatoom, en ik leg mij dus neer bij ORTH's verzekering.

Ten slotte wilde ik nog eens uitdrukkelijk zeggen, dat ik geloof, dat wij den drankstrijd een slechten dienst zouden bewijzen, wanneer wij een voor den alcohol minder ongunstig resultaat niet wilden aanvaarden. De drankbestrijders zullen den meesten invloed hebben, als zij hun wapens rein houden van overdrijving. Daarenboven al werd er éénmaal bewezen (ORTH gaf dit bewijs echter nog niet), dat alcohol een genezend of voorbehoedende waarde bij tuberculose had, dan zou de strijd tegen den drank daardoor volstrekt niet minder reden van bestaan hebben. Daarom schijnt mij deze vraag eigenlijk van meer belang voor de tuberculose- dan voor de alcoholbestrijding. ORTH zal, al ben ik overtuigd, dat hij dit zelf niet wenscht, niet kunnen verhinderen, dat zijn meening rechtstreeks, of via de artsen, of misschien via de alcoholreclame de leeken bereikt. Zal er dan bij de wisselende stemming, bij het wankel geestelijk evenwicht van vele tuberculoselijders geen gevaar bestaan, dat zij er maar op los gaan drinken, „als het dan toch zoo goed voor hen is” tot groote schade voor henzelf en voor hun gezinnen? Daarom meende ik niet te mogen zwijgen, ook al bestaat er op vele punten nog geen helderheid, maar te moeten wijzen op die andere meening, die mijns inziens aan officiële statistieken van verschillende landen en aan vele ernstige onderzoeken wel eenigen steun ontleent.

Katwijk, 26 Februari 1917.

D. VAN DORP-BEUCKER ANDREAE.

VERKIEZING LEDEN DER CENTRALE VERTEGENWOORDIGING.

Aan de artsen-specialisten, die gaan stemmen ter verkiezing van drie leden der centrale vertegenwoordiging, verzoekt ondergeteekende hun stem eventueel niet op hem uit te brengen, daar het hem niet mogelijk is, deze functie te blijven vervullen.

Groningen, 25 Februari 1917.

N. J. A. F. BOERMA.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Het promotierecht der hoogere-burger-scholieren.

Het is onzen lezers welbekend, dat in de laatste jaren op de noodzakelijkheid om ook aan hen, die met goed gevolg het eindexamen der H. B. S. met 5-jarigen cursus hebben afgelegd, het promotierecht in de faculteiten der wis- en natuurkunde en geneeskunde toe te kennen hoe langer hoe luider en van verschillende zijden gewezen wordt. In het voorloopig verslag omtrent de begroting voor binnenlandsche zaken 1917 is deze aangelegenheid ook ter sprake gebracht en werd het een ongezonder conservatisme genoemd, bij de bepaling, wie aan de universitaire examens mag deelnemen en tot de promotie kan worden toegelaten, eenzijdig de klassieke opleiding te bevoordeelen en men drong er met klem op aan, althans wat betreft de wis- en natuurkundige